

Sygnatura akt I C 2149/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 16-10-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko M. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 2149/17

UZASADNIENIE

Powód (...) i Fundusz Inwestycyjny (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł w dniu 31.03.2017 r. o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 1.950,63 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.04.2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego stanowiska powód podał, że pozwany zawarł z firmą (...) S.A. umowę pożyczki nr (...), zgodnie z którą zobowiązał się do zwrotu pożyczonej kwoty wraz z odsetkami. Wierzytelność dochodzona pozwem została przelana na powoda przez następcę prawnego (...) sp. z o.o. jakim jest firma (...) z siedzibą w L., umową z dnia 6.12.2016 r. Na wierzytelność dochodzoną pozwem składają się:

- 1.908,54 zł kapitału pożyczki;

- 42,09 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty kapitału od dnia następnego po cesji do dnia wniesienia powództwa.

Postanowieniem z 13.06.2017 r. Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie sygn. VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu.

W piśmie procesowym z 7.09.2017 r. powód podnosił, że pozwany w okresie od 11.12.2015 r. do 18.03.2016 r. uiścił łącznie 710 zł na poczet wierzytelności dochodzonej w przedmiotowej sprawie, dokonując w ten sposób tzw. uznania niewłaściwego roszczenia.

Pozwany M. S. nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie (przesyłka zawierająca odpis pozwu wraz z załącznikami oraz wezwanie na rozprawę została prawidłowo awizowana).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. S. zawarł w dniu 5.12.2015 r. z firmą (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...). Całkowita kwota pożyczki wyniosła 1.500 zł, prowizja za udzielenie pożyczki 453,60 zł, opłata przygotowawcza 40 zł (razem 2.658,60 zł), całkowity koszt pożyczki wynosił 1.196,60 zł, a całkowita kwota do zapłaty – 2.696,60 zł. Pożyczka miała być spłacana w 60 tygodniowych ratach po 46,95 zł.

(dowód: umowa pożyczki k 15-22)

W dniu 6.12.2016 r. pomiędzy (...) z siedzibą w L. a powodem (...) 1 Fundusz Inwestycyjny (...) S.A. z siedzibą w G. została zawarta umowa cesji pakietu wierzytelności.

(dowód: umowa cesji z załącznikami k 23-55)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga to, czy powód wykazał istnienie legitymacji czynnej, gdyż Sąd z urzędu zobowiązany jest badać legitymację procesową strony. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym oznacza to, że to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. W przedmiotowej sprawie jednym z tych faktów było wykazanie przelewu wierzytelności wobec pozwanego.

Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że umowa pożyczki została zawarta przez pozwanego z pożyczkodawcą (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., a także fakt, że nastąpiła cesja wierzytelności pomiędzy (...) z siedzibą w L. a powodem.

Powód nie wykazał natomiast przelewu przedmiotowej wierzytelności przez (...) S.A. na rzecz (...).

Przelew wierzytelności jest czynnością prawną o charakterze kauzalnym, co oznacza, iż uzyskanie wierzytelności przez cesjonariusza musi mieć odpowiednią podstawę prawną. Jeśli takiej podstawy nie ma, to sam przelew nie wywołuje skutków prawnych /art. 509 k.c./. Obowiązkiem powoda było udowodnienie, iż przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, wysokości tej wierzytelności i terminu płatności. Dowodem na przelew wierzytelności nie mogą być jedynie wezwania do zapłaty, w których powód wzywa pozwanego do zapłaty zadłużenia i zawiadomienie o przelewie wierzytelności na rzecz powoda, nota bene bez dowodu nadania czy doręczenia ich pozwanemu.

Nie dołączono żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że wierzytelność była przedmiotem umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy wierzycielem pierwotnym a drugim wierzycielem, od którego dopiero powód miał sam nabyć wierzytelność.

Podkreślić należy, że jedynie w stanowiącym część umowy cesji „oświadczeniu o dokonaniu przelewu praw z umowy pożyczki”, zawarta jest wzmianka, że wszystkie wierzytelności będące przedmiotem cesji zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18.07.2003 r. Tego rodzaju jednostronne oświadczenie (...) nie zastępuje wykazania, iż przysługiwały mu roszczenia w stosunku do pozwanego, wynikające z jakiejś umowy cesji.

Z kolei powoływanie się przez powoda na uznanie roszczenia przez pozwanego nie jest poparte żadnymi dowodami, pozwany według twierdzeń powoda dokonywał płatności na poczet wierzytelności dochodzonej pozwem, jednak ostatnia z nich miała mieć miejsce w dniu 18.03.2016 r., czyli przed datą umowy cesji (...) z powodem.

Ponadto przedłożony przez powoda wyciąg z załącznika do umowy cesji - z którego miało wynikać, że jedną z przelanych wierzytelności była ta przysługująca P. Polska w stosunku do pozwanego - jest nieczytelny; poza tym nie zawiera wskazania co oznaczają znajdujące się w poszczególnych rubrykach podkreślonego wiersza liczby i współczynniki. Przy takim materiale dowodowym nie można uznać aby powód wykazał posiadanie legitymacji czynnej w niniejszej sprawie (por. orzeczenie Sądu Okręgowego w Kaliszu, sygn. akt II Ca 123/17 nie publ.).

W postępowaniu cywilnym obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok SN z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Fakty nie udowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych. Sąd z urzędu zobowiązany jest zbadać legitymację procesową strony.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Twierdzenia pozwu budzą uzasadnione wątpliwości, jeżeli nie odpowiadają one w pełni rzeczywistości lub nie zawierają jej pełnego obrazu, co występuje w przedmiotowej sprawie.

Zaznaczyć jeszcze trzeba, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Bezczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastroczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, publ.: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo.

SSR Katarzyna Porada - Łaska